

Stop katastrofekursen!

Ved fælles anstrengelser har de skiftende kapitalistiske regeringer, hvadenten de har været åbent borgerlige som Schlüters eller socialdemokratiske som Anker Jørgensens kriseregeringer, skabt en stadig alvorligere situation for arbejderklassen og det store flertal. Efter samme recept: at tage fra de fattige og give til de rige, at forstærke dansk integration i monopolernes »Forenede Europa« og yderligere styrke dansk deltagelse i forberedelserne til en tredje verdenskrig.

Voldsomt reallønsfald, fortsat inflation og prisstigninger, rekordstor arbejdsløshed osv. er kun nogle af udtrykkene for den fortsatte krise, som det kapitalistiske Danmark befinder sig i og ikke kan undslippe. Ingen »optimistiske« erklæringer fra statsministeren eller »solidariske« fraser fra den socialdemokratiske »opposition« kan tilsløre dette.

I fortsættelse af denne politik til gavn for kapitalen, storlandbruget og militæret, indledes en ny folketingssamling, hvis motto er: *»Dem der har meget, skal have endnu mere – de der har lidet skal berøves alt«*. Schlüters politik er med bistand fra Socialdemokratiet og LO-toppen lykkedes på et eneste punkt: at bevare og forøge de kapitalistiske profitter. De har til gengæld sat nye rekorder.

Det er denne reaktionære kurs, som skal fortsættes. Og det er denne kurs, som vi må sætte en stopper for ved at mobilisere til en forstærket kamp.

Hvad Schlüter og co. pønser på

Ifølge regeringens finanslovsforslag for 1985, hvis vedtagelse er en formsag, skal dyrtidsreguleringen fortsat suspenderes ved den kommende overenskomst, det samme gælder bistandsreguleringerne, boligsikringen halveres, der kommer en række nye afgifter osv. Et særligt område for Schlüter-regeringens opmærksomhed er den såkaldte »dagpengereform«, som skal gøre det endnu tungere at være arbejdsløs, og presse nye titusinder ned i skidtet. Arbejdsløse skal rangeres nedad fra anden- til tredieklases mennesker.

Af særlig betydning for regeringen og dens socialdemokratiske partnere i tykt og tyndt er, hvordan overenskomstsituationen til vinter udvikler sig. Netop i denne forbindelse vil modsætningerne mellem arbejderklassen og det herskende borgerskab og dets politiske repræsentanter atter blive skærpet. Nu indledes de såkaldte trepartsforhandlinger med at presse nye dikta-ter med reallønsfald og beskæringer ned over hovedet på os andre. Trepartsforhandlingerne skal sikre, at denne situation klares uden social uro og til fortsat glæde og fornøjelse for kapitalen.

Men arbejderklassen har allerede rejst og formuleret sine overenskomstkrav, som ikke følger Schlüters linie for at forgylde de rige. Hovedkravene er:

35 timers arbejdsuge med fuld lønkompensation!

Højere løn – spræng lønrammen!

Fuld dyrtidsdækning!

Efter at have afvist kravet om 35 timers arbejdsuge i årevis, rejses det nu også af Socialdemokratiet og LO-toppen. Men vel at mærke i en form, hvor det ikke er eller kan være til fordel for arbejderklassen: nemlig uden lønkompensation. *I denne udgave bliver 35 timers-kravet ikke andet end en ny form for angreb på reallønnen! Og først og fremmest må vi sikre os imod et yderligere reallønsfald.*

2. oktober – Ny folkeafstemning om udtræden af EF

Den 2. oktober 1972 blev Danmark lokket ind i EF »for den daglige husholdnings skyld«, som en af de kapitalistiske statsministre sagde. Ingen af EF-løfterne er blevet holdt. Tværtimod er alle modstandernes forudsigelser gået i opfyldelse: monopolernes »Forende Europa« har ikke sikret arbejdspladser, det daglige brød eller optrådt som en »garant« for freden. Tværtimod er EF et instrument til udplynning af arbejderne og folkene og til berigelse af monopolerne og de multinationale. Kampen mod EF og den planlagte politiske union må forstærkes. **Vi skal have en ny folkeafstemning om Danmarks udtræden af EF!**

Nye krigsforberedelser!

Forarmelsen af befolkningen i masseskala finder sted samtidig med, at militærbudgetterne og de vanvittige krigsforberedelser tager yderligere fart. Både NATO og Warszawapagten opruster på livet – eller snarere døden – løs. I den seneste tid er den ene amerikanske minister og diplomat ledsaget af NATO-generalerne kommet til Danmark for at diktere og true til nye reelle stigninger i militærudgifterne på bekostning af de sociale budgetter, af hospitals-, uddannelses- og socialvæsenet. Danmarks medlemskab af NATO tjener ikke til sikring af landets suverænitet, men har lagt det helt og aldeles ind under Washingtons og Wall Streets interesser. Det eneste klare svar er: **Ikke en øre, ikke en mand til NATO-hæren!** Og kamp for at få Danmark ud af NATO, kamp imod både USA-imperialismen og den sovjetiske socialimperialisme, kamp imod både NATO og Warszawapagten.

Arbejderklassens svar på den kapitalistiske offensiv er og kan kun være at forstærke kampen imod den borgerlige-socialdemokratiske krisepolitik, imod kapitalen og dens stat. Kun klassekampens vej bringer resultater.

Lad de rige betale krisen!

DKP/ML

Marxistisk-Leninistisk Parti

Griffenfeldsgade 26, 2200 Kbh. N

TH. 01 - 37 26 86